

ONZE MISSIE: UITDAGINGEN VANUIT HET OPVOEDINGSPROJECT

Situering: de missie van I-groep:

"We zijn op zoek naar aanknopingspunten in ons opvoedingsproject, die voor het hernieuwde project van OLVC plus een inspirerend draagvlak kunnen zijn en op die manier ook een zichtbaar verbindende factor voor alle medewerkers."

EERSTE FOCUSPUNT:

DE DURF OM TE HOPEN OP MÉÉR

*Het geloof in Gods liefde voor de wereld maakt de ignatiaanse pedagogie tot een **pedagogie van de hoop**. Onze wereld waarin schoonheid en geluk verstrengeld zijn met lijden en verdriet, is niet aan haar lot overgelaten."*

Ignatiaanse pedagogie in 10 bewegingen, p. 75.

a. DE DURF OM TE HOPEN OP MÉÉR

Een studietraject op school zou louter 'afgehandeld' kunnen worden. Er zijn leerlingen, er is een leerplan, er is een uurrooster en de leerstof. Die leerstof wordt doorgegeven en klaar is Kees.

Wij durven hopen op méér. Omdat we geloven in de groeikansen van leerlingen, om bewuste, bekwame en maatschappelijk bewogen mensen te worden, omdat we geloven dat zij keuzes ten goede kunnen maken, omdat wij in onze wereld - zoals die is- kansen zien en die ook willen benutten, omdat we weet hebben van Hem die adem geeft en inspiratie.

b. VASTHOUDEND OPBOUWEN

In die durf om méér te hopen en om van daaruit echt iets op te bouwen met onze leerlingen zijn we koppig vasthoudend. Dat klinkt eenvoudiger dan het is. Want er zijn altijd die kleine ontgoochelingen, teleurstellingen, misverstanden... En van daaruit de aandrang om het op te geven en ons te beperken tot wat nu eenmaal 'afgehandeld' moet worden op school... Maar net hier ervaren we dat ons opvoedingsproject geen dode letter is, geen boekje dat ergens in een kast ligt te verkleuren. We merken aan onszelf en aan elkaar dat we het menen. Samen school maken gebeurt in opbouw, voor en met leerlingen. Er is wel degelijk een uitgetekend studietraject op school. Er zijn leerplannen, handboeken, uurroosters, leerinhouden, toetsen... Maar de hoop geeft dat alles een eigen kleur. Er is namelijk een groter perspectief van brede en diepe menswording en van zorg tegenover anderen en de wereld. En dat perspectief willen wij volgehouden open houden.

Op OLVC plus is 'opbouwen' dus veel meer dan 'afwerken'. Afwerken gebeurt in een blind, mechanisch systeem. Opbouwen gebeurt vanuit een heldere blik op de context en op elk van de leerlingen, gebeurt vanuit een zorgvuldige reflectie¹. Waar liggen de échte groeikansen? Hoe kunnen we echt opbouwen? En net die opbouw biedt vreugde en opnieuw hoop om verder te gaan.

TWEDE FOCUSPUNT:

EEN OEFENPLAATS VOOR VERBINDING

The call to the Society of Jesus to be at the heart of the world, not as bosses or leaders, but as elements of the love of God to human beings, who seek to overcome differences and tensions between us and to avoid so many religious, social, ethnical, emotional ruptures

Francisco De Roux sj, nav Generale Congregatie 36. www.gc36.org

Reconciliaton behoort sedert de 36^e generale congregatie tot de kern van de zending van de jezuïeten en van de werken die met hen verbonden zijn. Dus ook van ons onderwijs. Doorgaans wordt dit begrip vertaald als *verzoening*. Maar wij kiezen voor de meer letterlijke vertaling in het begrip (her)verbinding. Fransisco De

¹ Zie hiervoor ook het Ignatiaans pedagogisch paradigma. <https://www.cebeco.org/wp-content/uploads/2020/04/IGNATIAANSE-PEDAGOGIE-Een-praktische-benadering.pdf>

Roux spreekt hierboven over het overstijgen van verschillen en spanningen tussen ons. In onze ervaring behoort dit inderdaad tot de kern van onze zending als school.

We merken dat onze samenleving, lokaal maar ook globaal, nood heeft aan impulsen ter verbinding tussen mensen. De reële verschillen tussen mensen en tussen culturen hoeven niet te leiden tot breuken, tot vervreemding en conflict. Er is dus nood aan mensen die telkens opnieuw de verbinding zoeken.

Tegelijk staan wijzelf als schoolgemeenschap voor de uitdaging om intern de verbinding te maken tussen de twee schoolculturen die tussen onze muren samengekomen zijn. Dat is niet eenvoudig voor leerlingen, noch voor leerkrachten en ouders. Maar ook op dit vlak kan ons college een oefenplaats zijn voor allen in het verbindend samenleven.

We streven ernaar dat de cultuur van verbinding zich uit in een warmmenselijk schoolklimaat, in waarderende interesse in het anders-zijn van de andere, in het eerlijk verwoorden van de eigen belevingswereld, in het zoeken naar de taal waarin nieuwe generaties de *living tradition*² van ons project tot uitdrukking kunnen brengen.

DERDE FOCUSPUNT:

LEREN REFLECTEREN EN BEWUSTE KEUZES MAKEN

Within the task of forming a good character, the formation of a conscience is of great importance. Keeping in mind that a conscience is “an individual's intrinsic ability to discern the rightness and goodness of their own actions”, we affirm that this conscience can be educated.

ICAJE, Jesuit education aims to human excellence, 2015.

De eerste aanzet om gezamenlijk na te denken over missie vanuit onze nieuwe context³ kwam niet van Cebeco maar vanuit de leerkrachtengroep. Onmiddellijk werd die bevestigd door het bestuur, de directie en ook gesteund door de

² De bewoording 'living tradition' refereert naar de meest recente publicatie over ignatiaanse pedagogie: Jesuit schools. A living tradition in the 21st century.

<https://www.cebeco.org/wp-content/uploads/2020/04/Jesuits-schools-living-tradition.pdf>

³ Zie hierboven: onze missie als I-groep

ouderraad. Er is de sterke overtuiging in het netwerk van het college dat reflectie, bewustwording en van daaruit visieontwikkeling telkens opnieuw noodzakelijk zijn in de voortdurende opbouw van een jezuïetencollege, in een *living tradition*. Noodzakelijk voor allen, dus ook voor de leerlingen.

Wij streven er in onze vorming van jongeren naar dat zij bewuste, bekwame en betrokken mensen worden. In de tekst waaruit hierboven geciteerd werd, wordt deze ambitie scherp omschreven⁴. We focussen hier nu op de bewustwording, niet omdat we die prefereren boven de andere dimensies van vorming, maar omdat we ervaren hoe cruciaal de vruchtbare, gezamenlijke reflectie op dit ogenblik in onze geschiedenis is.

Wij ervaren de wereld -in al zijn breedte, maar ook lokaal op school- als haastig en overrompeland in de veelheid en in de fragmentatie. We merken bij onze leerlingen dezelfde ervaring. Er is nood aan herbronning, aan 'vrijplaatsen' waar men opnieuw de focus kan instellen, waar het dringende kan overstegen worden en het belangrijke ter sprake kan komen. En die 'vrijplaatsen' zouden geen vluchtheuvels mogen zijn om even op adem te komen, maar essentiële onderdelen van het (school)leven. In de ignatiaanse vorming van jongeren is dit een essentieel aspect. Het gaat in onze colleges niet alleen over academische excellentie en sociaal engagement, maar ook om doelgerichte keuzes vanuit een gedragen bewustwording. We zijn ervan overtuigd dat de samenleving nood heeft aan mensen die deze bekwaamheid tot reflectie en bewuste keuzevorming ontwikkeld hebben.

NA DE AANKNOPINGSPUNTEN, DE ACTIE:

DE SCHOOL ALS LEERPLEK

"Doe alles wat je doet, helemaal" : die grondhouding van totale aandacht bij wat je doet, ziet of hoort is belangrijk. Die aandachtige levenshouding maakt je open voor de diepere dimensie van mensen en dingen, van situaties en gebeurtenissen..

Mark Rotsaert sj over 'contemplatief in de actie'. www.jezuïeten.org

Vergeet toch niet, houdt men ons voor, dat een school geen spiritueel centrum is, maar een leerplek. En dat is waar. Onze ambities om gedurfd hoopvol te zijn,

⁴ ICAJE, Jesuit education aims to human excellence, 2015.
<https://www.cebeco.org/wp-content/uploads/2020/11/HUMAN-EXCELLENCE-4Cs.pdf>

verbindend school te maken en bewustwording na te streven moeten zich kunnen realiseren in de dagelijkse actie, in de school als leerplek.

Contemplatie en actie, diepgang en dagelijks (school)leven vormen in de ignatiaanse traditie een creatief spanningsveld. Het is nooit het ene of het andere. Midden in het dagelijkse schoolleven als werkplek moet onze missie kunnen klinken. Het komt er dus op aan *de sporen* naar zingeving, verdieping, bewustwording, verbondenheid met het evangelie *te lezen in de werkelijkheid* van vandaag.

In die zin mogen we ons dus volop toevertrouwen aan het dagelijkse onderwijsleven, aan de school als leerplek. Vertrouwend dat in het 'gewone' leven ook doorklinkt wat ons wezenlijk bezielt. Tegelijk komt het erop aan in dat dagelijkse werk attent te zijn, om die sporen naar zin te kunnen lezen en er ruimte voor te maken.

Colofon:

De tekst van de missie van de school in haar hedendaagse uitdagingen kwam tot stand met dank:

- aan de leden van de I-groep voor de reflectie en de onderscheiding*
- aan P. Knapen en T. De Bruyn voor de begeleiding*
- aan C. Bové en S. Houtman voor de vormgeving van de focuspunten*

Onze missie binnen de hedendaagse uitdagingen van de school kreeg als symbool drie 'focuspunten'. Het woord focus is verwant aan het Italiaanse fuoco, vuur, maar ook aan het Latijnse 'focus', de haard; binnen de wetenschap is de focus het brandpunt waar de stralen zich bundelen.

De drie ronde symbolen werden ontleend aan het glasraam in de Manresa-ruimte op het college.

UITDAGINGEN VANUIT HET OPVOEDINGSPROJECT

DRIE FOCUSPUNTEN

De durf om te hopen op méér

Wij durven hopen op méér. Omdat we geloven in de groeikansen van leerlingen, omdat we geloven dat zij keuzes ten goede kunnen maken, omdat wij in onze wereld -zoals die is- kansen zien en die ook willen benutten, omdat we weet hebben van Hem die adem geeft en inspiratie. In die durf om te hopen op méér zijn we koppig vasthoudend.

Een oefenplaats voor verbinding

We streven ernaar dat de cultuur van verbinding zich uit in een warmmenselijk schoolklimaat, in waarderende interesse in het anders-zijn van de andere, in het eerlijk verwoorden van de eigen belevingswereld, in het zoeken naar de taal waarin nieuwe generaties de *living tradition* van ons project tot uitdrukking kunnen brengen.

Leren reflecteren en bewuste keuzes maken

De wereld -maar ook het leven op school- is haastig en dikwijls overrompend in de veelheid. Leerlingen hebben nood aan reflectie en verdieping, aan momenten waarop zij opnieuw de focus kunnen instellen, waar samenhang zichtbaar wordt en (zelf)inzicht kan groeien. Van daaruit leren zij om bewuste keuzes te maken.